
HET KIEVITSBLAD.

Een ieder kent het Kievitsblad (*Aucuba japonica*). Millioenen exemplaren van dezen heester, die om zijn fraai geel- en groen- bontgevekt blad zoo algemeen gekweekt wordt, zijn thans in Europa en Noord-Amerika voorhanden en *alle* afkomstig van ééne vrouwelijke plant uit Japan, door J. GRAEFFER in 1783 naar Engeland overgebracht. Voor korten tijd heeft (volgens de *Revue horticole*, 1866, p. 57—58) FORTUNE de mannelijke plant in haren oorspronkelijken vorm, namelijk dien met geheel groene (niet bonte) bladen, in Europa ingevoerd. Deze is afgebeeld in de *Botanical Magazine*. Hierdoor heeft men nu ook de vruchten leeren kennen. Deze zijn scharlakenrood, evenals die van

onzen gewonen *hulst*, maar tweemaal zoo groot, hetwelk een allerfraaist gezigt oplevert. Van de mannelijke heesters zijn nu ook reeds exemplaren met bonte bladen enz. verkregen en onder anderen verkrijgbaar bij THIBAUT en KETELEER, *horticulteurs*, 146, rue de Charonne te Parijs (*Revue horticole*, 1866, p. 88—89). Een mannelijke plant van de *Aucuba* bloeide in 1863 bij STANDISH in Engeland. Zij zijn, evenals de fraaije vruchten, afgebeeld en beschreven in hetzelfde tijdschrift, 1866, p. 289—291.

Op de tentoonstelling te Brussel in 1864 was eene vrouwelijke *Aucuba*-plant te zien met wel honderd vruchten, en eindelijk in het voorjaar van 1866 toonde LEE te Hammersmith een *Aucuba* van ruim 1 Ned. el hoog en breed, waarop wel 500 vruchten. Vruchtdragende planten komen thans (1868) reeds vrij algemeen en in verschillende variëteiten voor.

v. H.